

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ**

ΤΟΝ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΟΝΤΑ

**ΤΟΥΣ ΔΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΗΜΑΣ
ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΣ**

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθήναι 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ

ΤΟΝ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΟΝΤΑ

**ΤΟΥΣ ΔΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΗΜΑΣ
ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΣ**

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς
Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·**

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐημερίας καὶ εἰρήνης ὁ Ἄρχων,
ὁ καταπαύων τοὺς πολέμους καὶ πάντα
αἰσχύνων, Μόνε Κύριε, τὰ στίφη ἐχθρῶν,
φεύ, δι' ἐπιθέσεως τὰ ἡμᾶς ἀπειλοῦντα,
σίγησον τὰ τύμπανα τὰ αὐτῶν τοῦ πολέμου
καὶ τὴν αὐτῶν ἐδάφισον ὄφρ' ἂν
τὴν ἐπηρμένην, Παντάναξ Εἰρήναρχε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σφῆξεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Τύμπανα πολέμου σίγησον, Εἰρήναρχε. Χ. Μ."

Ῥιθὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὰ τύμπανα σίγησον, Λυτρωτά,
πολέμου καὶ τάχος
πολεμίων τὴν ἀπειλήν

ἀπέλασον, Σῶτερ, ἐκ πατρίδος
ἡμῶν, αἰνούσης Σὸν πάντιμον ὄνομα.

Ὑπὲρ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
εἰρήνης ἀπαύστως
δυσωποῦμέν σε, Ἰησοῦ,
τῶν σθένει σεπτοῦ ὀνόματός Σου
ἐχθρῶν τροπούντων ἀδίκων τὰς φάλαγγας.

Μὴ παύση φυλάττων, Λόγε Θεοῦ,
πιστοὺς Ὁρθοδόξους
ἐκ βαρβάρου ἐπιβουλήs
καὶ πᾶσιν οὐράνιον εἰρήνην
τοῖς Σοῖς οἰκέταις, Χριστέ, ἐπιβράβευσον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ,
Θεοῦ Εἰρηνάρχου,
ἐκδυσώπει Αὐτὸν θερμῶς
λυτρῶσαι ἡμᾶς ἐκ πολεμίων,
σὲ ἀκλινῶς μεγαλύνοντας, Δέσποινα.

Ῥωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄπειλῆς πολεμίων
ῥύσαι ἡμᾶς, Κύριε,
Σὲ δοξολογούντας ἐν πίστει
ὥσπερ εἰρήναρχον
καὶ αἰσχυντήρα ταχὺν
ἀφρόνων καὶ ἀσυνέτων
κυβερνώντων, ἔπαρσιν
ὧν θραύσον σθένει σου.

Νῦν ἐχθρῶν πολεμίων
ἐσμὸν ταχὺ σύντριψον
ἐπιβούλων, Σῶτερ, πατρίδος
τῶν δοξαζόντων Σε
τρανώς ὡς προασπιστὴν
ἡμῶν τῆς ἐλευθερίας,
ἦν χειρὶ ὑπέγραψας
τῇ παναχράντῳ Σου.

Ἄπροσμάχητον ὄπλον
σῶν οἰκετῶν, Κύριε,
τῶν ἀπειλουμένων ἀδίκως
δι' ἐπιθέσεως
τῶν πολεμίων, τῇ Σῇ
ἰσχυρῇ σύντριψον θράσος
τὸ αὐτῶν, ἀείποτε
ἐκδυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε,
ἢ θαυμαστῶς τέξασα
Ἄρχοντα εἰρήνης τοῦ κόσμου,
μόνον Θεάνθρωπον,
Αὐτὸν δυσώπει ἐχθρῶν
στυγνῶν σκεδάσαι μανίαν,
ἀπειλούντων δούλους σου
δι' ἐπιθέσεως.

Ειρήναρχε
Θεέ, διάλυσον στίφος τῶν πολεμίων,
ἀπειλούντων ἡμᾶς χειρὶ τῆ παντοδυνάμω Σου
διὰ συντριβῆς καὶ δεινῶν παντοίων.

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα·
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Χριστέ, ἀπειλὴν πολέμου ἀπομάκρυνον
ἐκ πάντων ἡμῶν ὀρθῶς δοξολογούντων Σε,
ὡς Θεὸν Εἰρήναρχον,
καὶ ἐσμὸν πολεμίων καταίσχυνον,
τῶν ἐπιβούλων, οἴμοι, τῆς ἡμῶν
πατρίδος, ἧς πέλεις, Σῶτερ, πρόμαχος.

Ῥοιὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ολικῶς ἀτενίζοντες
Σὴν μεγαλειότητα, Σῶτερ, κράζομεν·
Δεξιᾷ χειρὶ Σου σύντριψον
πολεμοχαρεῖς ἐχθροὺς τῶν δούλων Σου.

Λύσον μίσος, Ειρήναρχε,
γείτονες νύν ἄπιστοι ὅπερ ἔχουσι
δι' ἡμᾶς, τοὺς καταφεύγοντας
ἐν δεινοῖς τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου.

Ἐπιβούλους ἀφάνισον
τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, Εἰρήναρχε,
καὶ συντήρησον τοὺς δούλους Σου
ἐν ἐλευθερίᾳ Σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Δέσποινα,
Ἄρχοντα εἰρήνης ἢ κόσμῳ τέξασα,
ἀπειλῆς πολέμου δούλους Σου
ἀνωτέρους τήρει, παμμακάριστε.

Ῥιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦπλισον ἡμᾶς,
Σὲ δοξάζοντας, Εἰρήναρχε
Σῶτερ, ὄπλῳ διαρκοῦς ὑπομονῆς
ἐν πολέμῳ ἀπειλῇ ἐχθρῶν, Θεάνθρωπε.

Ἦμνων Σέ, Χριστέ,
καταστέφοντες τοῖς ἄνθεσι
δυσωπούμέν Σε· Πολέμου ἀπειλήν
ἀπομάκρυνον ἐν πάντων ὑμνηπόλων Σου.

Σῶσον εὐσεβεῖς
ἐξ ἀδίκου ἐπιθέσεως
πολεμίων ἀσεβῶν, Λόγε Θεοῦ,
παντοδύναμε, Εἰρήναρχε Θεάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἰλεων ἡμῖν
σὸν Εἰρήναρχον ἀπέργασαι,
Μήτηρ, Τόκον, πολυέλεον Θεόν,
εὐλαβῶς σὲ μακαρίζουσι, Παντάνασσα.

Ῥιδή στ΄. Τὴν δέησιν.

Γλυκύτατε Ἰησοῦ, ἐνίσχυσον
ἀπειλούμενον λαόν σου, Παντάναξ,
διὰ πολέμου ἐχθροῦ ἐδαφήσαι
τὸ ἐπηρμένον καὶ ἄνομον φρύαγμα
καὶ ἀντιστήναι ταῖς αὐτοῦ
προσβολαῖς προστασία ἐτοιμία σου.

Ἡ ἄπρωτος τῆς εἰρήνης ἔπαλξις,
Ἰησοῦ, τοὺς εὐσεβεῖς ἀπειλοῦντας
διὰ πολέμου ἐχθροὺς τῆ ἰσχύϊ
τῆς πανσθενοῦς δεξιᾶς Σου καταίσχυνον
καὶ σύντριψον αὐτῶν ὄφρῶν
τῆ δυνάμει τῆς Σῆς ἀγαθότητος.

Σκοτόμαιναν τοῦ πολέμου σκέδασον
ἀστραπαῖς εἰρηνικῆς Σου προνοίας
πρὸς τὸν λαόν Σου, δοξάζοντα κράτος
τὸ Σὸν ἀπαύστως, Θεάνθρωπε Κύριε,
Ἄρχον εἰρήνης καὶ φρουρὸν
Ὁρθοδόξων πιστῶν ἀπροσμάχητε.

Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον, Θεοτόκε Δέσποινα,
πρὸς προόδου τοὺς οἰκέτας σου τρίβους
καὶ ἀτραποὺς σωτηρίας, Παρθένε,
εἰρηνικῶς συμβιώσαι τοὺς θέλοντας
μετὰ τῶν πολεμοχαρῶν,

φευ, γειτόνων αὐτῶν, Μῆτερ ἄχραντε.

Ειρήναρχε

Θεέ, διάλυσον στίφος τῶν πολεμίων,
ἀπειλούντων ἡμᾶς χειρὶ τῆ παντοδυνάμω Σου
διὰ συντριβῆς καὶ δεινῶν παντοίων.

Ἄχραντε,

ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα, δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοὺς ἀπειλούντας ἡμᾶς, Παντοδύναμε,
δι' ὀλεθρίου πολέμου καταίσχυνον
καὶ τὴν εἰρήνην Σου δώρησαι ἅπασι,
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, Κύριε,
τοῖς Σε ἀπαύστως ἐν βίῳ δοξάζουσι.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Οἱ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται.

Στίχος. Τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Μάρκον (Κεφ. ιγ' 1 - 27).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῆ ἧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ. Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω τὸ

τέλος. Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί. Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοῦς. Παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνάτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετάτε, ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὼς ὅπου οὐ δεῖὸ ἀναγινώσκων νοεῖτω τότεὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν μηδὲ εἰσελθέτω ἀραιί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὦν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἀραιί τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψεις, οἷα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσε Κύριος τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπη, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς, ὑμεῖς δὲ βλέπετε· Ἴδου προεῖρηκα ὑμῖν ἅπαντα. Ἄλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.

Δόξα.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα,
Τριάς ἢ ἐν μονάδι,
διάλυσον τὰ στίφη
τῶν ἡμῶν πολεμίων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
εἰρήνευσον τὸν κόσμον,
Σὲ δοξάζοντα πόθῳ.

Προσόμιον. Ἦχος πλ β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Κύριε Εἰρήναρχε,
ὁ καταπαύων πολέμους
καὶ συντριβῶν τάχιστα
πολεμίων ἔπαρσιν,
δέξαι δέησιν
εὐσεβῶν δούλων σου
τῶν ἀπειλουμένων
δι' ἀδίκου ἐπιθέσεως
ὑπὸ τοῦ γείτονος
τοῦ φρυαπτομένου καὶ ἄφρονος,
οὐ τὴν ἰσχὺν ἢ χάρις σου
ἢ πανευσθενῆς μόνη δύναται
ἐδαφίσαι, Σῶτερ,
ἢ σθένους ἐμπιμπλώσα τὰς ψυχὰς
τῶν δοξαζόντων Σὸν ὄνομα,
τὸ ὑπερυψούμενον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νύν, Εἰρήναρχε Σῶτερ,
δυσωπούμέν Σε πίστει·
Λαοὺς εἰρήνευσον
καὶ ἀπειλὰς πολέμων
διάγραψον τῷ σπόγγῳ
τῆς ἀπείρου Σου χάριτος
ἐκ πίνακος, Λυτρωτά,
λαῶν δοκούντων ἄρχειν.

Εὐλογίας Σου πλύνον
ῥαντισμῷ οὐρανόθεν,
Χριστέ Θεάνθρωπε,
τὸν βορβορώδη ῥύπον
πιστοὺς διὰ πολέμου
ἀπειλούντων καὶ ἅπαντας
ἐλαίῳ, Σῶτερ, λαοὺς
ἐπίχρισον εἰρήνης.

Ἰσχυροὺς Σοὺς οἰκέτας,
οἴμοι, ἀπειλουμένους,
Σῶτερ Εἰρήναρχε,
διὰ πολέμου δείξον
καὶ ῥύσαι κατωδύνου
ἀπειλῆς ἐπιθέσεως
ἐχθρῶν τοὺς Σὲ ἀκλινῶς,
Χριστέ, δοξολογούντας.

Θεοτοκίον.

Ῥύσαι, πάντας, Παρθένε,
τοῦ Θεοῦ Λόγου πύλη
ἢ ἀδιόδευτος,
ἡμᾶς τῆς ἐπηρείας
γειτόνων πολεμίων
καὶ βαδίσαι ἀξίωσον

ἡμᾶς ὁδὸν τὴν στενὴν
διηνεκοὺς εἰρήνης.

Ὡιδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἦπτηνται πάντες
οἱ πολεμοῦντες ἀδίκως
εὐσεβεῖς ἢ αὐτοὺς ἀπειλοῦντες
Χάριτί Σου Θεία,
Χριστέ, διὰ πολέμου.

Νῦν εὐσεβέσιν
ἀμυνομένοις βοήθει
καταισχῦναι ἐχθροὺς πολεμίους,
πανσθενεὶ χειρί Σου,
Χριστέ, τοῖς Σὲ ὑμνοῦσι.

Ἄρχον εἰρήνης,
τοὺς ἐπιβούλους πατρίδος
τῆς ἡμῶν Ὁρθοδόξου δυνάμει
δίωξον Σὴ θεία,
αἰσχύνη πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Ριπὰς ἀγάπης,
εἰρήνης καὶ ὁμονοίας
ἐκτοξεύειν ἡμᾶς, Θεοτόκε,
ἐκ βυθοῦ καρδίας
ικάνωσον πρὸς πάντα.

Ὡιδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Χριστέ ειρηνοφόρε,
ἄνοιξον ἀγκάλας
τὰς Σὰς ἀχράντους ἡμᾶς ὑποδέξασθαι,

τοὺς ἀπειλὰς πολεμίων καθυπομένοντας.

Ειρήνευσον τὸν κόσμον
καὶ πολέμων παῦσον
δεινὰ, Χριστέ, τῶν πιστῶν δοξαζόντων Σε
ὡς συντριμμὸν πολεμίων, Θεὲ Εἰρήναρχε.

Χαρὰς καὶ εὐθυμίας
πλήρωσον καρδίας
ἐξ ἀπειλῶν θλιβομένας, Θεάνθρωπε,
πολέμου, Σῶτερ, σπευδούσας Ἄγιω σθένει σου.

Θεοτοκίον.

Μαχαίρα, Θεοτόκε,
σύγκοψον εὐχῶν σου
πρὸς τὸν Υἱόν σου, εἰρήνης τὸν Ἄρχοντα,
τῶν πολεμούντων Σοὺς δούλους ἄνομον φρούαγμα.

Ἄξιόν ἐστι.... **καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.**

Ἄρχον τῆς εἰρήνης πανευσθενές,
τῆς ἀδίκου ῥῦσαι
Σοὺς οἰκέτας ἐπιβουλήs
καὶ τῆ Σῆ δυνάμει
πολέμους ὀλεθρίους
κατάπαυσον, οἰκτίρμον
Σῶτερ καὶ Κύριε.

Ὁ τοὺς πολεμίους, Λόγε Θεοῦ,
εὐσεβῶν ἀπάντων
τῆ ἀχράντῳ Σου Δεξιᾷ
τάχιστα συντρίβων,
ἡμῖν ἐλευθερίαν

καὶ εἰρηναῖον βίον

δώρησαι, Κύριε.

Ἀκοὰς πολέμου καὶ ἀπειλᾶς,
Κύριε, ἀνόμων
πολεμίων καὶ ἀσεβῶν
παῦσον Σὴ ἰσχύϊ,
Εἰρήνης Ἄρχον, Σῶτερ,
ὁ εἰρηνεύων πάντα
δοξολογούντάς Σε.

Ὁ τὴν Σὴν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς
ἐφαπλώσας, Σῶτερ,
καὶ συντριψας ὄφρὺν ἐχθρῶν
πολεμίων, ξίφει
τῆς Θείας Χάριτός Σου
ἡμᾶς τῶν ἀπειλούντων
σύγκοπον φρύαγμα.

Δόξα Σοι, Εἰρήναρχε Ἰησοῦ,
τῶν ἀπειλουμένων
ἐναργέστατε βοηθὲ
ταπεινῶν Σου δούλων,
διὰ πολέμου, Σῶτερ,
ἐχθρῶν ὑπ' ἀσεβούντων,
πίστει κραυγάζομεν.

Ἄρματα ἐχόντων ἐχθρῶν ἡμῶν,
τῶν διὰ πολέμου
ἀπειλούντων ἡμᾶς, Χριστέ,
σύντριψον ταχέως
καὶ εὐφρανον Σοὺς δούλους
τὸ θεῖον ὄνομά Σου
ὄπλον κατέχοντας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,

Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου

ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον·
ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄπειλῆς πολεμίων ἡμᾶς ἐξάρπασον,
Ἄρχον εἰρήνης, Παντάναξ,
καὶ τοῦ πολέμου δεινὰ
ἀπομάκρυνον, Χριστέ, ἐκ τῶν ἀείποτε
Σὲ δοξαζόντων εὐλαβῶς,
σκεπαστὰ τῶν εὐσεβῶν
ἐκ μῆνιδος τῶν ἀπίστων,
ὁ πανσθενεὶ Δεξιῶ Σου
φρουρῶν καὶ σκέπων τοὺς οἰκέτας Σου.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἧν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·
ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Ῥῦσαι πολεμίων ἀπειλῆς,
Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
τῶν Ὁρθοδόξων λαοὺς
καὶ πολέμου τύπανα
ταχέως σίγησον,
Ἄρχον, Σῶτερ Θεάνθρωπε,
εἰρήνης, δυνάμει
θεϊκῆ Σου, Κύριε,
ἵνα δοξάζωμεν
Σὲ ὡς καταισχύνῃν ἀπίστων
καὶ ἰσχὺν ἐπικαλουμένων
ὄνομα τὸ θεῖόν Σου ἐν θλίψεσι.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου

καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

**Παῦσον πολέμους, εἰρήνης, Χριστέ, Ἄρχον,
σὺν Παῖσιώ Χαραλάμπης κραυγάζει.**

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ

ΘΕΩ ΗΜΩΝ

Ἀριθμ. Καταλ. Π. 834 / 24-8-20